

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **S. H.**, narozený X
bytem X
zastoupený JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2023, č. j. KUUK/108272/2023/DS/Hac,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 19. 7. 2023, č. j. KUUK/108272/2023/DS/Hac, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Chomutov, odboru dopravních a správních činností (dále jen „magistrát“), ze dne 12. 5. 2023, č. j. ODSČ-7/2-N-2023, kterým byly námitky žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů zamítnuty jako nedůvodné a

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

provedený záznam dvanácti bodů byl potvrzen jako správný. Žalobce současně navrhoval, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, neboť žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky. V souvislosti s tím pak žalobce poukázal na rozhodnutí různých správních orgánů ve shodných věcech, ze kterých vyplývá, jakým způsobem se správní orgány zabývaly kvalitou a formální správností provedení jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a zároveň tím, že jednotlivá rozhodnutí v blokových řízeních po posouzení potom označil za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z předložených rozhodnutí ve věcech shodných či obdobných rozhodnutí například č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo či MUCE 20786/2019 SO vyplývá ustálenost praxe správního orgánu, a to hlavně v tom, že správní orgán se zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body, kdy toto činí zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel provedení takového posouzení požaduje a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňuje. Obdobný postup vyplývá i z rozhodnutí dalších správních orgánů č. j. KUJCK-24343/2020 či č. j. ŘP/741/19-16/Ka, ze kterých jednoznačně vyplývá, že se správní orgány důsledně zabývaly jednotlivými bloky a tím, zda jsou relevantním podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení. Žalobce zdůraznil zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud jeden správní orgán rozhoduje uvedeným způsobem, nepovažuje žalobce za správné, aby totožný správní orgán v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť by byla jednoznačně narušena rovnost účastníků před zákonem, a to pouze na základě místní příslušnosti.
3. Žalobce dále uvedl, že ve svém odvolání namítal nezpůsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení s tím, že oznámení o spáchání přestupku nemohou být dostatečným důkazem a musejí být vždy porovnávána s příslušným rozhodnutím o přestupku, aby byla vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. Žalobce zdůraznil, že rozhodnutí, i přes specifickou blokovo řízení, lze vydat v souladu se všemi požadavky zákona tak, aby obsahovalo údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku a aby z něj bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, podle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Na podporu své argumentace žalobce předložil kopie rozhodnutí v blokových řízeních – blok série HG/2014, č. G 1498901, a blok série GF/2013, č. F 0832677, které jsou podle žalobce v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu způsobilé být podkladem pro záznam bodů. Poukázal také na rozhodnutí v blokovém řízení – blok série FC/2013, č. C 1404971, ze kterého je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že v rámci blokovo řízení přestupce svým podpisem uděluje souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, neboť není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupek. Poukázal též na rozhodnutí Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje č. j. KRPC-57063-4/ČJ-2023-0200DP, ve kterém byl vysloven názor, že rozhodnutí vydané formou příkazového bloku bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a je zde nesoulad se zákonem.
4. V návaznosti na shora uvedené žalobce namítal, že z rozhodnutí musí být naprosto zřejmé, jakého jednání se měl přestupek dopustit, a to s odkazem zejména na popis jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

v případech překročení nejvyšší povolené rychlosti a telefonování za jízdy. Z rozhodnutí musí být dále zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci. Údaje v rozhodnutí by rovněž měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně tak, aby rozhodnutí bylo přezkoumatelné.

5. Dále žalobce popsal vady jednotlivých podkladů pro záznam bodů do registru řidičů, konkrétně pokutových bloků ze dne 9. 2. 2023, 11. 10. 2020, 6. 11. 2018 a 6. 9. 2018. Vznesené námitky byly u všech pokutových bloků v zásadě totožné. Žalobce poukazoval na následující pochybení.
6. Nejdříve uvedl, že v pokutových blocích není přesně zjištěna osoba přestupce. Údaje jsou částečně nečitelné a chybí zde rodné číslo a datum narození. Nedostatečné je i ověření totožnosti přestupce.
7. V kolonce 5 není přesně zjištěna doba spáchání přestupku. Údaje o datu a času spáchání přestupku nejsou uvedeny nebo jsou nečitelné nebo nejsou uvedeny kompletně. Dále není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku. Název obce je neúplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce, což platí i pro název ulice, na které mělo k přestupkovým jednáním dojít. Z popisu přestupkových jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata, ani porušení s tím související zákonné povinnosti. Právní kvalifikace předmětné povinnosti chybí nebo je zapsaná ve zkratkovitém zápisu, přičemž není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se jedná, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení uvedeného paragrafu zákona o silničním provozu, nikoli však konkrétní bod či písmeno.
8. V kolonce 6 je uvedena právní kvalifikace přestupkového jednání toliko zkratkovitě a vyplývá z ní pouze označení paragrafu konkrétní právní normy, nikoli ostatní body, což zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání žalobce označil za značnou vadu. Dále namítal, že provedený zápis znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce, neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání a údaje v této kolonce jsou při své vágnosti a neodbornosti zápisu také částečně nečitelné.
9. V příslušné kolonce (u pokutových bloků ze dne 6. 11. 2018, 6. 9. 2018 a 11. 10. 2020) není zcela zřetelná výše uložené sankce (číslem i slovy), a není tak možné ověřit, zda spolu uvedené údaje korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.
10. V kolonkách popisující místo, dobu a jednání není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a nelze přezkoumat, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně jejího podpisu. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobcem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí, není z něj zřetelný ani podpis žalobce, jenž prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
11. V případě pokutových bloků ze dne 6. 11. 2018 a 6. 9. 2018 namítal, že v příslušné kolonce není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti.
12. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 127/2014 žalobce uzavřel, že údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby rozhodnutí mohlo být přezkoumáno. Pokud jsou údaje nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

13. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Konstatoval, že se s identickými námitkami, jako jsou obsaženy v žalobě, podrobně zabýval v napadeném rozhodnutí. K pokutovému bloku ze dne 9. 2. 2023 poukázal na to, že jej posoudil s oznámením o uložení blokové pokuty, podrobně popsal pokutový blok, vycházel z dat uvedených na předmětném bloku a konstatoval, že tento konkrétní blok je řádně vyplněn ve všech kolonkách, je zde uvedena výše sankce i slovně, je opatřen podpisem úřední osoby, přestupce a kulatým razítkem. Uzavřel, že se jedná o relevantní podklady k zápisu bodů do bodového hodnocení řidiče. Poukázal na to, že v kolonce 6 je uveden „§ 125c/1f/1 zákona č. 361/2000 Sb.“; z popisu skutku bylo zřejmé, kterou ze zákonných povinností žalobce konkrétně porušil, čehož lze dosáhnout nejlépe slovním popisem jednání s odkazem na ustanovení upravující porušovanou povinnost; slovní popis pak může být zkratkovitý s tím, že porušená povinnost je podrobně vymezena v příslušném zákonném ustanovení, na něž se odkazuje. K námitce týkající se kolonky 5 pokutového bloku ze dne 11. 10. 2020 žalovaný uvedl, že zde je uveden popis přestupkového jednání, k němuž se vyjádřil v napadeném rozhodnutí na straně 9, konkrétně je uvedeno, že k přestupku došlo v ulici Hraniční u č. p. 1184/1 v obci Mělník. K pokutovému bloku ze dne 6. 11. 2018 žalovaný poukázal na to, že ten byl vyplněn v plném rozsahu, je opatřen podpisem policisty a žalobce a kulatým razítkem a je z něj dána najisto osoba přestupce, která byla na místě identifikována, totožnost byla ověřena z povolení krátkodobého pobytu cizince na území ČR. Pokud jde o námitky proti blokové pokutě ze dne 6. 9. 2018, žalovaný konstatoval, že se nejedná o blokové řízení, ale o příkaz vydaný Městským úřadem Trutnov dne 23. 8. 2018, a námitky proti pokutovému bloku jsou tudíž irelevantní.

Posouzení věci soudem

14. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
15. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu, který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
16. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. Nejprve se soud zaměřil na námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v tom, že žalovaný nereflektoval odvolací důvody a nezabýval se předloženými důkazními prostředky. K žalobcem zmiňovaným jiným rozhodnutím žalovaný na straně 4 napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce cituje různé přestupky, které se netýkají předmětné věci. Žalovaný dále v napadeném rozhodnutí poukázal na to, že v řízení o námitkách správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak dle žalovaného logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečností uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě. Poukázal na to, že z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudky ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-41) a Nejvyššího soudu (srov. usnesení ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000) plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení (pokutové bloky), aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro záznam bodů v registru řidičů. Zdůraznil, že magistrátem byly opatřeny řádně vyplněné příkazové bloky, které byly s oznámením o uložení pokuty příkazem na místě porovnány, kdy byla posouzena nejen správnost a oprávněnost zápisu, ale také skutečnosti, zda existují relevantní podklady, tedy správní rozhodnutí, na základě kterých bylo možné provést zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Konstatoval, že magistrát postupoval v souladu s příslušnými právními předpisy a shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí, přičemž v rozhodnutí podrobně uvedl všechny podklady a svůj postup řádně odůvodnil. Poukázal na to, že oznámení byla magistrátu předána od příslušných orgánů, které řešily jednotlivá delikt ní jednání žalobce. Magistrát tedy dle žalovaného rozhodoval v jednotlivých případech na základě relevantních podkladů pro záznam bodů, jak mu mimo jiné ukládají i judikáty Nejvyššího správního soudu. Žalovaný též konstatoval, že žalobce v odvolání zpochybňuje závěry magistrátu při hodnocení veškerých záznamů a uvádí mnohdy i zcela absurdní námitky vůbec nesouvisějící s danou věcí, přičemž žalovaný zdůraznil, že se k těmto námitkám není třeba podrobně vyjadřovat, neboť tyto námitky byly fakticky vypořádány právě v napadeném rozhodnutí magistrátu.

18. Z uvedeného podle názoru zdejšího soudu seznatelně plyne, že žalovaný nepovažoval citace různých rozhodnutí jiných správních orgánů, které žalobce ani správním orgánům nepředložil, za relevantní ve věci žalobce, neboť se netýkají předmětné věci, přičemž ve své argumentaci podrobně zodpověděl i námitky zpochybňující způsobilost pokutových bloků jako podkladů pro záznam bodů. Správní orgány se tedy řádně zabývaly jednotlivými pokutovými bloky a tím, zda jsou relevantním podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení. Vzhledem k tomu, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně vypořádal i všechny ostatní odvolací námitky, soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné.
19. Nad rámec potřebného odůvodnění soud na tomto místě odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2018, č. j. 6 As 377/2017-57, v němž Nejvyšší správní soud vypořádával argumentačně podobnou námitku ve skutkově obdobné věci, od něhož tedy nemá žádný důvod se ani v nyní projednávaném případě odchýlit. Nejvyšší správní soud konstatoval, že „*správní praxí zakládající legitimní očekávání se dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 - 132, č. 1915/2009 Sb. NSS, rozumí „ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánů veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů.“ Jak ovšem vyložil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 2. 2010, č. j. 6 Ads 88/2006 - 159, č. 2059/2010 Sb. NSS, správní praxe opírající se o nezákonný výklad nemůže zpravidla založit legitimní očekávání u adresátů správy, že tak bude setrvale postupováno i do budoucna. I kdyby Krajský úřad Moravskoslezského kraje skutečně v některých svých rozhodnutích ve věcech námitek proti záznamu bodů v registru řidičů v plném rozsahu přezkoumával zákonnost původních rozhodnutí o přestupcích, jak naznačuje stěžovatel, nejednalo by se o setrvalou správní praxi žalovaného a tedy způsobilou založit legitimní očekávání pro řízení vedené jiným krajským úřadem, zde Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.*

Krajského úřadu Jihočeského kraje. Pokud by různé krajské úřady jako odvolací orgány rozhodovaly odlišně, nevzniklo by stěžovateli žádné legitimní očekávání, neboť takové nevznikne z neustálené praxe. Dále pak, jak vyplývá z výše uvedeného, by stěžovatelem tvrzená praxe Krajského úřadu pro Moravskoslezský kraj byla v rozporu se zákonem, a tedy by se jí stěžovatel nemohl úspěšně dovolávat. Navíc však ze žalobcem předloženého rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014 (totéž rozhodnutí přikládal stěžovatel k žalobě i v nyní projednávaném případě, pozn. soudu), nevyplývá, že by tento úřad rozhodoval způsobem, který je prezentován v kasační stížnosti. Na str. 3 uvedeného rozhodnutí totiž Krajský úřad Moravskoslezského kraje uvádí, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů „[p]řezkumná činnost (...) směřuje k posouzení zákonnosti provedení tohoto záznamu, tedy k posouzení, zda jednání, pro které byla přestupci pravomocně uložena sankce, je zařazeno do bodového hodnocení (...) a jsou splněny podmínky pro záznam bodů v registru řidičů. Z tohoto pohledu by naopak bylo v rozporu se zákonem, pokud by se příslušný obecní úřad (...) neřídil pravomocnými rozhodnutími resp. blokovými pokutami“. Z tohoto citátu se jednoznačně podává, že Krajský úřad Moravskoslezského kraje ve své praxi postupuje zcela v souladu se zákonem, jak jej vykládá judikatura Nejvyššího správního soudu, a jak byl též aplikován v nyní projednávané věci žalovaným.“

20. Před vypořádáním dalších námitek žalobce soud předesílá, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, publ. pod č. 3339/2016 Sb. NSS) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona č. 250/2016 Sb., o přestupcích a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), nebo podle zákona o silničním provozu, případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň ještě, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán stanovený počet bodů. Při dosažení zákonem stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zaznamenány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně počtu bodů, které budou zaznamenány, a stejně tak nelze zaznamenat body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
21. Z charakteru řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchaní jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.

22. V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobem podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným *ex officio* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
23. V rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, se Nejvyšší správní soud zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Nejvyšší správní soud zde konstatoval, že „*oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam však bez dalšího nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.*“ Oznámení o uložení blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Proto, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z dalších důkazů.
24. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení žalobních námitek. Žalobce v žalobě svými konkrétními námitkami zpochybňoval pokutové bloky ze dne 9. 2. 2023, 11. 10. 2020 a 6. 11. 2018, na jejichž základě mu byly zaznamenány body v registru řidičů. K údajnému pokutovému bloku ze dne 6. 9. 2018, který žalobce též zmiňoval v žalobě, je nutno zdůraznit, že pokutový blok z tohoto dne ve věci žalobce neexistuje. Soud má za to, že žalobce měl místo pokutového bloku ze dne 6. 9. 2018 zřejmě na mysli příkaz Městského úřadu Trutnov ze dne 23. 8. 2018, č. j. MUTN 76271/2018, který nabyl právní moci právě dne 6. 9. 2018. Proti tomuto příkazu však žalobce žádné námitky neuplatnil. Soud jen pro úplnost podotýká, že specifikace přestupku ve výše uvedeném příkazu splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku a je z něj zřejmé, že žalobce dne 6. 5. 2018 v 15:57 hodin v obci Mladé Buky ve směru na Trutnov na silnici I/14 jako řidič motorového vozidla reg. zn. X překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec stanovenou místní úpravou provozu na pozemních komunikacích dopravním značením B20a na 50 km/h, když po zvážení možné odchylky měřicího zařízení byla rychlost jízdy nejméně 61 km/h.. Z příkazu je tedy patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo. Soud proto uzavírá, že je zmíněný příkaz způsobilým podkladem k záznamu bodů do registru řidičů.
25. Soud se proto zabýval tím, zda jsou s ohledem na uplatněné žalobní námitky pouze pokutové bloky ze dne 9. 2. 2023, 11. 10. 2020 a 6. 11. 2018 způsobilými podklady pro záznam bodů v registru řidičů.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

26. Jak již bylo uvedeno výše, v případě pravomocných rozhodnutí vydaných v blokovém řízení se presumuje jejich správnost, a to za předpokladu, že nejsou nicotná. Soud dále uvádí, že presumpce správnosti rozhodnutí ještě neznamená, že každé takové rozhodnutí bude způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Způsobilost podkladu totiž závisí také na tom, zda tento podklad obsahuje dostatek údajů umožňujících subsumpci konkrétního protiprávního jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, která přiřazuje k jednotlivým porušením vybraných povinností stanovených předpisy o provozu na pozemních komunikacích počet bodů za tato jednání. Nezbytnou podmínkou pro provedení záznamu bodů za přestupek projednaný v blokovém řízení je tedy dostatek relevantních údajů v pokutovém bloku.
27. Soud prostudoval pokutové bloky ze dne 9. 2. 2023, 11. 10. 2020 a 6. 11. 2018 a shledal, že jsou v nich uvedeny stručné slovní popisy přestupkového jednání a dále údaje o tom, jaké ustanovení zákona o silničním provozu žalobce porušil a podle jakého ustanovení byl jím spáchaný přestupek kvalifikován.
28. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, „[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jediné tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým ... odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost, ... [pokud se] jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“
29. Zdejší soud neshledal žádný důvod se od uvedených závěrů jakkoli odchýlit, a proto konstatuje, že přestupková jednání žalobce byla v pokutových blocích ze dne 9. 2. 2023, 11. 10. 2020 a 6. 11. 2018 identifikována natolik přesně, že bylo možné podřazení daných jednání pod příslušné položky přílohy k zákonu o silničním provozu, a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů.
30. Z bloku na pokutu ze dne 9. 2. 2023, č. B 3432388, na částku 200 Kč, soud zjistil, že dne 9. 2. 2023 v 16:01 hod. na silnici I/13 na 72. km směrem na Litvínov žalobce jako řidič motorového vozidla reg. značky X držel při řízení telefonní přístroj, čímž porušil § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona, popsaného v pokutovém bloku slovy: „držel za jízdy hovorové zařízení“.
31. Soud shrnuje, že žalobce se dne 9. 2. 2023 dopustil přestupkového jednání spočívajících v porušení zákazu stanoveného v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, přičemž již ze samotného uvedení tohoto ustanovení v pokutovém bloku je podle přesvědčení soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zjevné, že řidič při jízdě vozidlem porušil zákaz držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení, neboť v tomto ustanovení není žádný jiný zákaz či povinnost řidiče, či jiné osoby, upraven. Tím se žalobce dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 1 téhož zákona. Předmětný pokutový blok obsahoval také slovní popis přestupkového jednání. Soud tedy nemá žádné pochybnosti o tom, za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován. Předmětný pokutový blok je tedy i ve spojení s oznámením o uložení blokové pokuty způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče. Za držení telefonního přístroje nebo jiného hovorového nebo záznamového zařízení v ruce nebo jiným způsobem při řízení vozidla se dle přílohy k zákonu o silničním provozu připisovaly pachateli přestupku dva body.

32. Z bloku na pokutu na místě zaplacenou ze dne 6. 11. 2018, č. C 1317780, na částku 500 Kč, soud zjistil, že žalobci byla dne 25. 10. 2018 v Praze 8 v ulici Davidkova u č. p. 55 směrem do centra v 12:40 hodin jako řidiči motorového vozidla reg. značky X naměřena rychlost 48 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 10 km/h a méně než 30 km/h, a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona. Pokutový blok obsahuje také tomuto porušení odpovídající slovní popis přestupkového jednání „*Rychlost v obci 30/51/48*“, neboť žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která byla stanovena v daném místě na rychlost 30 km/h.
33. Z bloku na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 11. 10. 2020, č. B 0747777, na částku 500 Kč ve spojení s oznámením o uložení pokuty příkazem na místě ze dne 12. 10. 2020 vyplývá, že žalobci byla dne 11. 10. 2020 v Mělníku v ulici Pohraniční u domu č. p. 1184 ve 14:29 hodin jako řidiči motorového vozidla reg. značky X naměřena rychlost 62 km/h, čímž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 10 km/h a méně než 30 km/h, a tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona. Pokutový blok obsahuje také tomuto porušení odpovídající slovní popis přestupkového jednání „*Rychlost v obci 50/65/62*“, neboť žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, která byla stanovena v daném místě na rychlost 50 km/h.
34. Z uvedených pokutových bloků ze dne 6. 11. 2018 a 11. 10. 2020 je tak zjevné, za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován. Podle přílohy k zákonu o silničním provozu se pachateli přestupku za tento přestupek připisovaly dva body. Soud poznamenává, že je běžnou praxí správních orgánů, že uvádí tři číselné údaje ve spojení se slovem rychlost v obci, z nichž první představuje nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě, druhý naměřenou rychlost vozidla a třetí naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření. Soud tedy nemá žádné pochybnosti o tom, za jaké přestupkové jednání byl žalobce pokutován.
35. Soud dále uvádí, že ve všech výše uvedených pokutových blocích je jako přestupce identifikován žalobce, a to vždy jménem a příjmením a datem narození, jeho totožnost byla ověřena dle občanského průkazu nebo dle řidičského průkazu, přičemž na pokutových blocích je též obsažen zřetelný podpis přestupce. Dané pokutové bloky obsahují též údaje týkající se policisty, který vyplnil předmětný pokutový blok (je vždy uvedeno přinejmenším služební číslo) a je vždy zřetelně uvedena jak doba spáchání přestupku (datum i čas), tak místo spáchání přestupku, z čehož je zřejmé, že přestupky byly vždy spáchány na veřejné komunikaci, jak je u každého z výše rekapitulovaných pokutových bloků jasně uvedeno. Předmětné bloky na pokutu jsou čitelné, a je z nich tudíž i zřejmá výše sankce i místo jejich vydání, jak je ostatně výše uvedeno. I z tohoto pohledu jsou pokutové bloky ze dne Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

9. 2. 2023, 11. 10. 2020 a 6. 11. 2018 způsobilými podklady pro provedení záznamů v registru řidičů. Pro posuzovanou věc je totiž podstatné, že konkrétní jednání žalobce, za která mu byly uloženy bloky na pokutu ze dne 9. 2. 2023, 11. 10. 2020 a 6. 11. 2018, jsou v těchto blocích popsány natolik jednoznačně a určitě, že nejsou zaměnitelné s jiným jednáním.

36. K předmětným pokutovým blokům soud konstatuje, že formulace v nich obsažené týkající se popisu přestupkového jednání a jeho právní kvalifikace jsou srozumitelné a lze z nich vyčíst, jakého konkrétního přestupku se žalobce dopustil. Byť se evidentně jedná o zkratkovité formulace, není nikterak obtížné dovodit, jakých porušení právních povinností se žalobce při provozu na pozemních komunikacích dopustil a jak byla tato porušení kvalifikována. S ohledem na výše uvedené proto soud dospěl k názoru, že specifikace přestupku splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech výše uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního druhu jednání se žalobce dopustil a kdy a kde se to stalo.
37. K námitce nezřetelnosti výše uložené sankce soud uvádí, že ve všech pokutových blocích je výše sankce uvedena číslem i slovy, a to vždy zcela zřetelně, tato námitka tedy není důvodná. Soud nepřisvědčil ani žalobní námitce, že v pokutových blocích ze dne 9. 2. 2023, 11. 10. 2020 a 6. 11. 2018 není uvedeno, zda se žalobce tam uvedeného jednání dopustil úmyslně či z nedbalosti. V těchto pokutových blocích je totiž v kolonce 7 vyznačena forma zavinění nedbalost, kde je nehodící forma zavinění úmysl přeškrtnuta.
38. K námitce žalobce zdůrazňující zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně, soud uvádí, že uplatnění této zásady nemůže být bezbřehé a nutit správní orgány k jednotnému rozhodování bez ohledu na další okolnosti či dokonce bez ohledu na možnou nesprávnost právního názoru dříve vysloveného tímž nebo jiným správním orgánem. Správní orgán se proto zásadně může odchýlit od své dosavadní správní praxe nebo od závěrů jiného správního orgánu rozhodujícího v obdobných věcech, pokud své rozhodnutí řádně zdůvodní. Tomuto požadavku žalovaný v projednávané věci dostal, neboť své úvahy obsažené v napadeném rozhodnutí podpořil konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu a rozhodl plně v souladu s ní. Zdejší soud proto shledal, že postupem ani rozhodnutím žalovaného nebyla narušena rovnost účastníků před zákonem, jak tvrdil žalobce a nedošlo ani k porušení zásady legitimního očekávání.
39. Soud uzavírá, že záznamy bodů žalobce v registru řidičů byly provedeny v souladu s příslušnými právními předpisy na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích žalobce, která jsou způsobilými podklady pro záznam bodů.
40. Soud shrnuje, že žalobce neuvedl žádné konkrétní námitky, jimiž by zpochybnil skutečnost, že se dopustil přestupků spáchaných dne 9. 2. 2023, 11. 10. 2020 a 6. 11. 2018. Omezil se pouze na obecné tvrzení o absencích náležitostí bloků na pokutu. Jelikož tedy žalobce kvalifikovaným způsobem netvrdil, že se přestupků nedopustil, a správní spis obsahoval podklady, na základě nichž bylo možné učinit jednoznačný závěr o přestupcích, pro které byly žalobci v blokovém řízení uloženy pokuty, jsou námitky zpochybňující výše uvedené bloky na pokutu nedůvodné.
41. S ohledem na shora popsané tak soud vyhodnotil žalobu v mezích uplatněných žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. výrokem I. rozsudku zamítl.
42. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud výrokem II. rozsudku podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 21. října 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu